

Beröfligt tänkt, om vi skulle fö-
reträdde oss, att försörjningen för
samma förhållande till men-
skheten, som föräldrar till sina
barn. Så beröfligt kan filosofen
inte tänka. Hvar för sig? Emelländ
Han själv är ju uphöjd öfver, och
känner sig uppnådd af Egafven,
att, då han gör en gästand, ifrån
sin egen älskade värld. Person till
Gudsmer, han, Gud blir en för-
språkligt för filosofen som inte
är ju uphöjd öfver all mänsklighet, och
all värld, att människans inte kan
bryta mot Gud Personligen, utan en
delt ömt dag.

1647. Människornas Agudaktiga, och
Samvetslösa lefverne på jorden, har
samma verkam på Gud som fiell-
dommelns förhållande på filosofen. Han
fätter sig öfver de agudaktiga barnen,
han, han tryr sig inte om, att gåt-
pojkarne kasta smuts på honom.
Så tänker den store filosofen.
Men Gud låte, det inte tillfäst vara
dena världens Gud, som har sådan
Personlighet en sådan moralisk
karaktär.

19
som filosofen och den Gud, som han ta-
git till hvar för sin egen fullkomlig-
het.

1646. När Hebrer brefsnets författare
vill förtälara christi medlare kall,
tar han utnämner af Gamla Testamen-
tets öfverste Presten, hvilka genom
förböner och blodiga offer, skulle för-
söka folkets Synder. Allt detta var
dock endast en bild af det tillkomman-
de försonings offer christus, hvilken
gaf sig själv i denna såsom försonings
offer för människornas synder.

1647. detsamma visar samma Hebrer bref-
nets författare, att christus var nästan
en och medlare. Han säger rentligen
att: Gud var i christo, och försonade
verlden med sig själv. Detta är
klart, att försörjningen är tillika Skä-
pelse, den samma, som gaf människans
lifvet; ty genom (dagens) är allting
gjort. Alltså är det Skaparen själv
vårt lifs lif, som har lidit & till-
tes ringt för sina agudaktiga barn.

1648. Men detta påståendes betrak-
tas af Rationalisten som ett tecken